

1941-09-14

AFSENDER

Siegfried Wagner

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Lyngby (Danmark)

Modtagersted:

Nice (Frankrig)

Omtalte personer:

Michelle Bourret

Olga Wagner

Edith Willumsen

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: B/I/1 - Wagner

DOKUMENTINDHOLD

Det undrer Wagner, at Edith har kunnet sende fødevarer ned til Willumsen. Han påpeger, at der ikke er overflod af fødevarer i Danmark, og at de enten er utrolig ringe og dyre eller umulige at opdrive. Tilstandene er rolige, men der er mange nye love og forordninger, som man skal følge. Wagner synes, mørklægningen er værst, idet hans værksted umuligt kan mørklægges. Til Willumsens fødselsdag gik han i haven og lagde en rose på busten af Willumsen.

TRANSSKRIFTION

14-9-41¹

Kære Willumsen!

Nogen Tid efter jeg havde afsendt mit sidste Brev til Dig, modtog jeg det Brev som Du havde afsendt til mig og fik retur og som Du saa afsendte over Schwits. At der er Forvirring i Postgangen er jo ikke til at undres over, men ogsaa her er man ikke ganske klar over hvad man kan og hvad der er ugørligt. At det har været muligt for Din Kone Edith at sende Spisevarer forstaar jeg ikke. Jeg har ogsaa henvendt mig mange Steder ogsaa hos "røde Kors" men ingen vil have noget med Afsendelsen af Fødevarer til det ubesatte Frankrig at gøre

Forøvrigt vil det være forkert at sige, at her er Overflod – tværtimod. Kød og særligt Flæsk er ikke til at opdrive. De Svin som er tiltænkt Danmar[k] nu er saa ringe - saa ringe at der intet er til hver. Alt er dyrt, saa det er en Umulighed at købe. Her er endnu Spisevarer men hvor bliver de af?

Tilstandene er rolige, men ikke behagelige, naar man tænker tilbage. Vi et af de frieste Folk i Verden er nu fyldte med Love, Forordninger og meget mere af den Slags, saa dersom de alle skal overholdes maa man tilbringe Timer hver Dag for at lære alle

Pagrafferne udenad og "Ve" én dersom man har glemt noget. Det væreste og det som føles mest er "mørklægningen". I et stort Hus som mit, er det praktisk talt umuligt at skjule alt Lys, og tilmed meget dyrt, saa vi nøjes med Mørklægning af 2 Stuer og gaar saa ellers rundt med en Lommelampe. I Værkstedet kan slet ikke gøres mørk og ikke varmes op, saa nu hører Arbejdet snart op derovre. Vi har haft en meget daarlig Eftersommer med store Mængder af Regn og skade paa Havesager og Frugt. Det gør ikke

Tilstandene bedere. Det er ikke nemt at staa ganske uden Midler til at dæmme op for al den Ubehagelighed. Olga og jeg taler ofte om Dig og ønsker at Du var herhjemme. Det er ikke til at se en snarlig Afslutning paa disse elendige Tilstande men maaske kommer det hurtigere end man

aner. Den 7 Septr gik jeg ned i min Have og plukkede en pragtfuld Rose som jeg anbragte ved Foden af min, Bus[t]e af Dig det var en Tak til min Mester og Ven, det var alt hvad jeg under disse Omstændigheder formaar at gøre.

Hjertelig Hilsen til Dig og Madame Bourret fra Dine hengivne Venner
Olga og Siegfried W.

¹ Brevet er blevet censureret. I den forbindelse er der øv. tv. blevet noteret med blyant: 1807 – 14810/1*

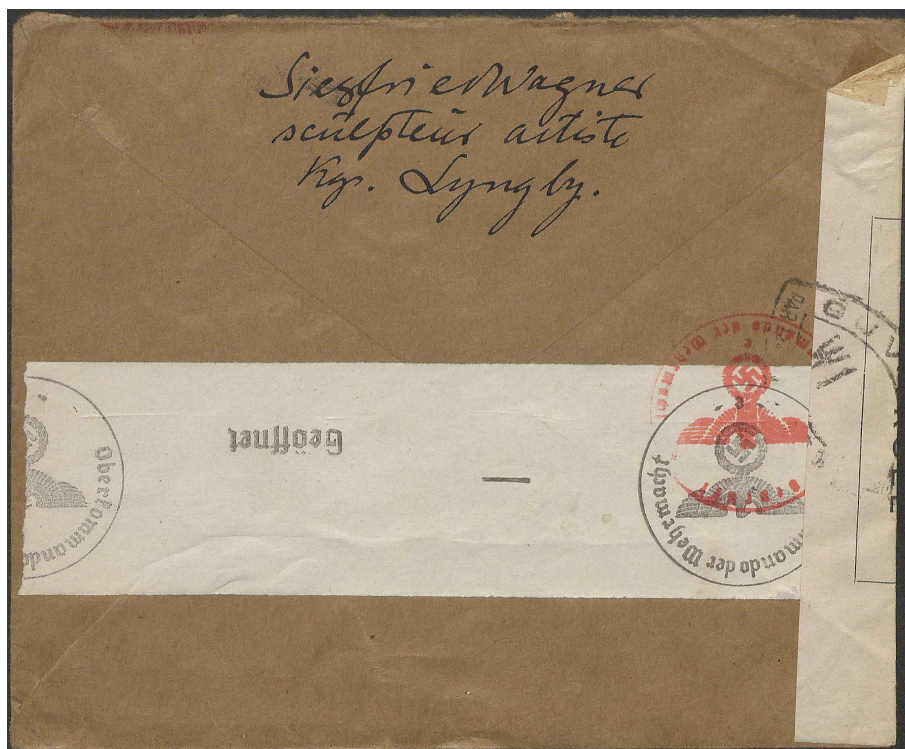
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

1809-1810/1 14. 9. 41
Kære Willumsen
Nogen Tid efter jeg har
åbnet mit sidste Brev til
dig, modtog jeg det Brev som
Du har åbnet til mig
og fik rettes og som Du
saa åbnede over Schwitz.
At der er Forsirring
Pøstgangen er jo ikke til
at ventes over, men ogsaa
her er man ikke ganske
klar over hvad man kan
og hvad der er usikkert.
Ad da har været muligt
for Din kone Erith at
sende Spisereiser fortaar
jeg ikke. Jeg har ogsaa hen-
sendt mig mange Steder
og ogsaa hos "vilde Kæer" men
dog vil have noget med
Åbendren af Føddere
til det ubesatte Frankrig at give

14. 10. 51
Forsigtigt vil det være
forkert at sige, at her er
Overflod - træffimod.
Kød og sødelyt Flask er ikke
til at opgive. de Loin som
er tiltænkt Danmark nu
er saa ringe - saa ringe
at der intet er til hver.
Det er tydeligt, saa det er
en umulighed at kibe.
Her er endnu Spisevares
men hvad bliver det af?
Tilstanden er roligere, men
ikke behagelige, naar man
tenker tilbage. Vi et af
de frieste Folk i Verden
er nu fyldte med Love,
Forskrifter og meget mere
af den Slags, saa disse
der alle skal overholdes
naar man tilbringer Tiden
hver Dag for at lære alle

Pagreppeene i et med og ve
in orson man har gient
noget. Det varede og de
som joles mest er mørk
lagningen. I et stort Hus
som mit, og de praktisk
talt umuligt at skyde
alt Lys, og til med meget
dyrt, saa vi nojes med
Mørklagning af 2 Stues
og gaae saa ellers rundt
med en Sammelampe.
I Veekstert kan se
ikke gies mørk og ikke
varme op, saa nu hoi
Alyst. Saa op derom.
Vi her haft en meget
varmig Efter sommer
med store Mængder af
Regn og Skar paa Harese,
ge 13. Tugt. Det gik ikke

Tilstandene herre. Det
er ikke nemt at stå
ganske uden midter til at
dømme op for al den
Mochagelighed. Alsa og
jeg taler ofte om dig og
visker at du var herhjem,
ne. Det er ikke til at se
en snarlig afslutning
for disse landene til
stand men måske kom
med at hurtigere end min
aner. Den 27 Sept. gik min
her i min Have og pluk-
ked en prægtig Rose
som jeg anbragte ved Fodm
af min Bære af dig. Det
var en Tak til min Mesty
og Ven, det var alt hvad
jeg kunde disse Mustandig,
hveder for mig at give.
Kjærlig Hilsen til dig og
Madame Bourret og alle
kære og Venner
Alsa. 15 Siegfried W.